

આવન ઘાટી

—: રચનાર :—

પીર સદરૂઢીન સાહેબ

સને ૧૯૫૦

સાકળીયું.

ખાવન ધાટી

નંબર	વિષય	પાનું
૧	ત્રણ વખતની ધુઆ ગુમાવનાર, ગતમાં નહીં આવનારને અટકાવનારી ધાટી.	૧
૨	૫૨ નારી ગમન કરનાર માટે ધાટી.	૨
૩	હરીના ખોટા સમ ખાનારને માટે ધાટી.	૨
૪	જુકું ખોલનારને માટે ધાટી.	૨
૫	ધરમ કરે તેને વારનારને માટે ધાટી.	૩
૬	લાંચ ખાનાર મોમનને માટે ધાટી.	૩
૭	હાજર ઇમામને ઓછું કરી જાણનારને માટે ધાટી.	૪
૮	કન્યાદાન ખાધ જનાર માટે ધાટી.	૪
૯	શુક્રવારી ખીજ નહીં રાખનાર માટે ધાટી.	૫
૧૦	જ્ઞાન ધ્યાન ઓછું કરી જાણનારને સજ્જ,	૫
૧૧	શરાબ, તમાકુ, વ્યાજ ખાનાર માટે ધાટી.	૬
૧૨	ગીનાન ખોલે, ભગત કહેવાય પણ નહીં પાળનાર માટે ધાટી.	૬
૧૩	પટેલ થઈ નાતને અને ગરીબને દુઃખ આપનારને માટે ધાટી.	૭
૧૪	વજનમાં ઓછું દેનાર વેપારીને સજ્જ.	૭
૧૫	કીડા કરવા બાદ નાવાની આગસ કરનારને માટે ધાટી.	૮
૧૬	ગત ગંગાને ઓછું કરી જાણનારને માટે ધાટી.	૮
૧૭	મોમનને દુઃખ દેનાર, પારકું પોતાનું કરી લેનાર માટે ધાટી.	૯
૧૮	ખેનનો માલ ખાનારને માટે ધાટી.	૯
૧૯	માત પીતાને દુઃખવનાર માટે ધાટી.	૧૦
૨૦	દાન દેનારને ના પાડનાર માટે ધાટી.	૧૦
૨૧	છવ હલાલ કરનાર માટે ધાટી.	૧૧
૨૨	મોમન થઈ છલ ઘણી હલાવનાર, સાઈં નરમું ખોલનાર માટે ધાટી.	૧૧
૨૩	જ્ઞાન સુણી નહીં પાળનાર માટે ધાટી.	૧૨
૨૪	મોમન થઈ જોગી જતીને માનનાર માટે ધાટી.	૧૨

૨૫	મોમન થઈ જોય જોવરાવનાર માટે ધાટી.	૧૩
૨૬	મોમન થઈ જોર દઈ મારે અગર તલવારથી મારે તેને માટે ધાટી.	૧૩
૨૭	વાટ પાડુ મોમનને માટે ધાટી.	૧૪
૨૮	કાઠને દુઃખવનાર માટે ધાટી.	૧૪
૨૯	દીકરીને મારનાર તથા ખોટી આળ ચડાવનાર માટે ધાટી.	૧૫
૩૦	મુખી થઈને ક્રિયા નહીં પાળનાર માટે ધાટી.	૧૫
૩૧	સુતકની પરહેજ નહિ રાખનાર તથા પર પુરૂષ સાથે પ્રીત રાખનાર સ્ત્રી માટે ધાટી.	૧૬
૩૨	કાચે માસે આળક પાડનાર માટે ધાટી.	૧૬
૩૩	જમાતનો મોટો માણસ થઈ ગરીબને દુભવનાર માટે ધાટી.	૧૭
૩૪	નીયાજ પી કાંકણ અંધાવી તેની લાજ નહીં જાળવનાર માટે ધાટી.	૧૭
૩૫	મારગ છોડી ઉમારગે ચાલનાર માટે ધાટી.	૧૮
૩૬	સતપથી થઈ ગત ગંગામાં નહિ આવનાર માટે ધાટી.	૧૮
૩૭	જીવ હીંસા કરનાર માટે ધાટી.	૧૯
૩૮	દશોદ દેતાં મન વીમાસનાર તથા દશોદ પુરી નહીં દેનાર માટે ધાટી.	૧૯
૩૯	હાઝર જોમાને ઓછું કરી જાણનાર માટે ધાટી.	૨૦
૪૦	નુર વખત ગુમાવનાર માટે ધાટી.	૨૧
૪૧	જીવનો તથા હાડનો વેપાર કરનાર મોમન માટે ધાટી.	૨૧
૪૨	નાડ વશ નહીં રાખનાર માટે ધાટી.	૨૨
૪૩	પારકો હક ભાંગનાર માટે ધાટી.	૨૨
૪૪	અવતાર પાત્રનો હક નહીં આપનાર માટે ધાટી.	૨૩
૪૫	પાણીની પુજા કરનાર મોમન માટે ધાટી.	૨૩
૪૬	નાગને માનનાર મોમન માટે ધાટી.	૨૩
૪૭	પારકો હરામ માત્ર ખાનાર માટે ધાટી.	૨૪
૪૮	કાઠની અહેન દીકરી વરાવવામાં કાંચ ખાનાર મોમન માટે ધાટી.	૨૪
૪૯	નુર વખતમાં ગાફલ રહેનાર માટે ધાટી.	૨૫
૫૦	મુરશીદની શિખામણ નહીં માનનાર માટે ધાટી.	૨૫
૫૧	પીર થઈને રાહ નહીં દેખાડનાર માટે ધાટી.	૨૫
૫૨	હકીકતી મોમન માટે ધાટી.	૨૬

અલ્લાહ તોહાર

બાવન ઘાટી

(જ્યારે માણસ મરી જશે અને અમરાપુરીમાં જશે, ત્યારે રસ્તામાં બાવન ઘાટીઓ છે, ત્યાં ફિરસ્તા બેઠા છે, જે બંદા દુનિયામાં અવરમ કરશે અને આવો સતપંથ છે તે નહિ પાળશે, તે બંદાને આ બાવન ઘાટીમાં બેઠેલ ફિરસ્તા રોકી રાખશે, તે વાતો હકીકતીને સભાગાવેલ છે.)

શ્રી સતગુર ભીરમા હો વાચા, ખીર સદરદીન હો વાચા.

ઘાટી ૧ લી.

(ત્રણ વખતની ધુઆ ગુમાવનાર, ગતમાં નહિ આગનારને અટકાવનારી ઘાટી.)

પહેલી ઘાટી તો વસમી જણે, તે ઘાટી વસમી પોંજણે.

જે મોમન સતપંથી હોય અને ત્રણ વખત ગુમાવે, ત્રણ વખત ધુઆ નહિ પડે, ગતમાંહે નહિ આવે તે પહેલી ઘાટીમાં રોકાઈ રહેશે, ત્યાં ફિરસ્તો અશરાફીલ બેઠા છે, તે ઘાટીમાં બંદાને રોકી રાખશે, તરસ્યો ભુખ્યો ત્યાં બહુ દુઃખ રોકશે.

થેતો વીરા થેતીને ચાલો, ત્રણ વખત ધુઆ તમે કાંઈ ગમાવો.

ઘાટી ૨ જી.

(૫૨ નારી ગમન કરનારને માટે ઘાટી.)

ખીજી ઘાટી પરનારીની જાણે, તે ઘાટી દાહુલી પીજાણે.

જે પુરુષ પરનારીનું ચાલશે, તે ખીજી ઘાટી માંહે રોકાઈ રહેશે, આગળ ચાલી નાહ શકે. ત્યાં ફિરસ્તો મેગ બેઠો છે, તે બંદાને રોકી દેશે. પરનારી તમે એવી લુંડી જાણે, એણે બંદે સતધરમ ગમાવીયા.

વીચારો વીરા ચેતીને ચાલો, સતગુર કહે સો મનથી પાળો.

ઘાટી ૩ જી.

(હરીના ખોટા સમ ખાનારને માટે ઘાટી.)

ત્રીજી ઘાટી કરડી કમાનની જાણે, એવી દાહુલી ઘાટી પીજાણે.

જેમ કમાનમાંથી તીર ચાલે, તેમ બંદાને રોજ ઘેડાવે; ત્યાં ફિરસ્તો અંધલી બેઠો છે, જે બંદા હરીના ખોટા સમ ખાશે, તેના એ ઘાટીમાં ઉતારે થાશે.

એત્રુ જાણી સતપંથીને સમ ખાવા નહિ,
સમ ખાશે તો રહેશે રોકાઈ.

ઘાટી ૪ થી.

(જુડું બોલનારને માટે ઘાટી.)

ચાથી ઘાટી ચાર ખાણની જાણે, મહા વસમી એ ઘાટી પીજાણે.

ત્યાં ફિરસ્તો મહા કાળ બેઠોછે, જે સતપંથી થઈને જીવું બોલે,
દીઠા વિના જે વાત કહે, તે ત્યાં રોકાઈ રહે; નીતોનીત તેને આઠમાં
કુખાવશે; એવા દુઃખ ત્યાં વસમા સહેશે.

એવું જાણી અજાણ્યું મ બોલો, જીઠ તજને સાચજ બોલો.

ઘાટી ૫ મી.

(ધરમ કરે તેને વારનારને માટે ઘાટી.)

પાંચમી ઘાટી તો અધરમીની જાણે, સત કરી સહી પરમાણે.

જે કોઈ અહીં ધરમ કરે તેને કરતાંજ વારે, તે પાંચમી ઘાટી-
માંથી નવ સંધારે; ત્યાં ફિરસ્તો જીગર જાણે, ધરમ કરતાં કેને રખે
વારે.

તે પાંચમી ઘાટીમાં રહેશે રોકાઈ, તે સાચું કરી જાણે ભાષ.

ઘાટી ૬ ઠી.

(લાંચ ખાનાર મોઝનને માટે ઘાટી.)

છઠી ઘાટી તો ઘણી દાહેલી જાણે, એ ઘાટી તો વસમી પીછાણે.

નારસ ફિરસ્તો, ત્યાં રહેવે, તે માણસને ઘણું દુખજ દેવે;
મોમન થઈ જો લાંચજ ખાશે, તે છઠી ઘાટીમાંહે રોકાશે. તે છઠી
ઘાટીનું દુઃખ એવું છે, નીતોનીત કુંડમાંહે પાડશે, તેને આગળ
ચાલવાની રજા નહીં જડશે; તેને નારસ ફિરસ્તો નીત ઉઠી મારે,
મોમન તેજે આપ વીચારે, ને સાહેબ ધીઆવે.

મોમન થઈને જીવને તારે, પણ મોમન લાંચ પારકી તીલસાર ન આવે.

ઘાટી ૭ મી.

(હાઝર ઈમામને ઓછું કરી જાણનારને માટે ઘાટી.)

સાતમી ઘાટી તો એ બારાની જાણ,
જેમ કુંગર વચે એક પાણ પીજાણ.

આલ ઈમામને ઓછું કરી માનશે જેહ, સાતમી ઘાટીમાંહે
રોકાઈ રહેશે તેહ; નીતો નીત તે મારજ આશે, જે આલ ઈમામને
ઓછું કરી માનશે;

સંપત હોય તેવો દાનજ દગ્ગ, નહી તો સાતમી ઘાટીમાંહે માર
ખાઝને રોકાઈ રહીએ.

ઘાટી ૮ મી.

(કન્યાદાન ખાઈ જનારના માટે ઘાટી.)

આઠમી ઘાટી તો કન્યાદાનની જાણ, એ ઘાટી તમે વસમી પીજાણ.

કન્યાદાન જે કોઈ ખાશે. આઠમી ઘાટીમાંહે તે રોકાઈ રહેશે;
મુર ફિરસ્તો બેઠો છે જ્યાં. અતી દુઃખ દેશે માણસને ત્યાં. કન્યાદાન
જેણે દુનિયામાં ખાયા, નીતોનીત તેણે દુઃખજ પાયા. તે આઠમી
ઘાટીમાંહે એક સુલાખ જાણ, ત્યાં વાટ દોજક કેરી પીજાણ; ત્યાંથી
ધુંવા દોજકના આવે; તેણેથી બદા બળતા આવે. કન્યાદાન જે કોઈ
દુનિયામાં ખાશે, તે બંદાના એવા હવાલ થાશે,

સતપ થીકું એ કામ હરામ જાણ, આઠમી ઘાટી એવી દાહેલી પીજાણ.

ઘાટી ૯ મી.

(શુકરવારી બીજ નહિ રાખનારને માટે ઘાટી.)

નવમી ઘાટી વસમી કહીએ, તે ઘાટી દાહુલીમાં કળી ન રહીએ.

તે ઘાટી તો રૂકનીજ જાણે, જુગ ઉકાર તે ઘાટીનું નામ પીજાણે; ત્યાં ફિરતો અગેઆની બેઠો, જેસો રૂપ શીરંગી બેઠો; જે કોઇ મોમન શુકરવારી બીજ રાખશે નહી, પણ બીજ શુકરવારી વરત મોમનનું સહી.

જે કોઇ મોમન વરત નહી રાખશે,
તે તો મોમન નવમી ઘાટીમાંહે રોકાશે.

ઘાટી ૧૦ મી.

(જ્ઞાન ધીઆન ઓછું કરી જાણનારને સજા)

દશમી ઘાટી મહા દાહુલી જાણે, જેસી કાગડી ચાંચ પીજાણે.

એવી ઘાટી વસમી જાણે, ત્યાં ફિરતો કલંક બેઠો છે, જે કોઇ મોમન પીર પોતાનાને નહિ માને, જ્ઞાન ધીઆન ઓછું કરી જાણનાર; પીરનું વચન સીર ઉપર નહી રાખશે, તે ત્યાં દસમી ઘાટીમાંહે રોકાઇ રહેશે.

મોમન તે જો વેદને પારે વેદજ માને, વેદને ન માને તે ત્યાં રોકાઈ રહેશે, અને મારજ પાશે.

ઘાટી ૧૧ મી.

(શરાબ, તમાકુ, વ્યાજ ખાનાર માટે ઘાટી.)

અગીયારમી ઘાટી દાહેલી જાણે,
એ મોમનભાઈ તમે સહી કરી પીજાણે.

જે મોમન થકને ગતમાં નહિ મળે અને જ્ઞાન ધીયાનનો ભેદ નહિ પાવે અને શરાબ વ્યાજ તમાકુ ખાવે તે એ ઘાટીમાંહે મહા દુઃખ પાવે. અગીયારમી ઘાટી દાહેલી જાણે. છકર ફિરસ્તો ત્યાં બેઠો પરમાણે. શરાબી વ્યાજ તમાકીને મારજ દેશે, તેને નીતો નીત ઉઘો ટાંગશે. જોર ત્યાં કેનું નહિ ચાલે; આરબી રૂપે ફિરસ્તો મારજ ચાલે, મોઢામાંહેથી કાઢે લોહી, અતી દુઃખ તેણેથી હોવે.

શરાબ વ્યાજ ભાંગ તમાકુથી એના દુઃખ હોય, તે તમો વીચારી જોય.

ઘાટી ૧૨ મી.

(ગીનાન બોલે, ભગત કહેવાય પણ નહિ પાળનાર માટે ઘાટી.)

આરમી ઘાટી બહુ વાંકી જાણે, ત્યાં બહુ દાખ દીએ બગથી પરમાણે.

એ ઘાટી તે વસમી આપ, ત્યાં તે રહેશે જેણે મનમ કીધાં પાપ, ત્યાં ફિરસ્તો સકલ બેઠો પરમાણે. હાથમાંહે તેને બંજર જાણે. દુનિયામાં જે કોઈ ગીનાનજ બોલે આપે પુરો ભગત કીલાવે, પોતે ગીનાનની રાહ ન પાળે, તે ફિરસ્તા રાકળને હાથેથી ઘણું દુઃખજ પાવે અને માર વણેરી ખાવે.

ઘાટી ૧૩ મી.

(પટેલ થઈ નાતને અને ગરીબને દુઃખ આપનારને
માટે ઘાટી.)

તેરમી ઘાટી વસમી જાણે, તે જેવી તરવારની ધાર પીછાણે.

ધારે પગ વઢાઈ જશે, વસમી ઘાટી એવી થાશે; ત્યાં ફિરસ્તો તયમ બેઠો; જે મોમન થઈને પટેલ કહેવાશે, હાકમી કેરો જોર દેખાડે; નાત જાતને દુઃખજ આણે. ગરીબ ગુરખાની દયા ન પાણે, તેને તેરમી ઘાટીમાં રાખશે; નીતોનીત તરવારની ધાર ઉપર ચલાવશે. એવું જાણી મનમાં બીક આણે, તેરમી ઘાટી એવી દાહુલી પીછાણે.

મોમન થઈને દયા ન લાવે, તે ત્યાં એવા દુઃખ પાવે

ઘાટી ૧૪ મી.

(વજનમાં ઓછું દેનાર વેપારીને માટે ઘાટી.)

ચઉદમી ઘાટી તો એવી વસમી જાણે જ્ઞાન ધીયાનની વાત પીછાણે.

ત્યાં ફિરસ્તો મકંઠ વસે તેની જીભીયા મોટી હશે; દાંતુ સાથે તે ફરડી લેશે; દુનિયામાં જેણે વેપારજ કીધા; તોણ માપ ઓછા કરીને ઓછા દીધા; માપ આછો મોમનભાઈ નવ કીજે; કુડું બોલીને ઓછું ન દીજે; જે કોઈ કુડું બોલીને ઓછું દેશે, તે ચઉદમી ઘાટીમાં મારજ ખાશે; નીતો નીત તેની જીભ દાંતુ સાથે કરડાવશે; એવું જાણીને ઓછું નવ દીજે.

અને મોમન થઈને કુડું મત બોલજો, નહી તો વાચું દુઃખ પામશો.

ઘાટી ૧૫ મી.

(કિડા કરવા બાદ નાવાની આજસ કરનારને માટે ઘાટી.)

પંદરમી ઘાટી વસમી કહીએ, ત્રાગડા જેવી ઝીણી જાણે,

પુરખ નારીની તે ઘાટી પીછાણે. પુરખ નારી પોતામાં બેસી રમત કરીયા હસી, પોતાપોતામાં બોલીયા વાણી, નાયા ધોયાની આજસ કીધી જાણી; પંદરમી ઘાટી માંહે રોકાણ તે પાપે; જેણે શ્રમ નહી રાખ્યો આપે; ત્યાં ફિરસ્તો સાફી બેઠો, જે કોઈ મોમન નાયા ધોયાની આજસ કરશે તેને ત્યાં ત્રણ દાડા ભુખ્યો રાખશે.

એવું જાણીને નાયા ધોયાની આજસ કરશે, તો ત્યાં એવા દુઃખ પામશે.

ઘાટી ૧૬ મી.

(ગત ગંગાને ઓછું કરી જાણનારને માટે ઘાટી.)

સોલમી ઘાટી તો મુઝના નાકા જેવી સાંકડી જાણે, એ ઘાટી તો બહુ વસખ પીછાણે.

જે મોમન થઈ ગતગંગામાં પાપ ઉતરાવે, ફરી ગતની વાત નહી પાળે; ગત ગંગાને ઓછું કરી માને જેણે. સોલમી ઘાટીમાં રોકાઈ રહેશે તેણે; ત્યાં ફિરસ્તો અજાસ કરી બેઠો છે, તે બેસી ત્યાં કરશે પુકાર; જેણે ગતમાં બેસી પાપ ઉતરાવીયાં, પાછા ફરીને બીજા કીધાં; તેને ત્યાં ફિરસ્તો તાણી બાંધશે; મોકમ ત્યાં મારજ દેશે.

મોમન થઈને ગતને નહી માનશે, તે સોલમી ઘાટીમાંહે રોકાઈ રહેશે.

ઘાટી ૧૭ મી.

(મોમનને દુઃખ દેનાર, પારકું પોતાનું કરી
લેનાર માટે ઘાટી.)

સતરમી ઘાટી મહા વસમી કહીએ,
એ ઘાટીની કંઠાઈનો તો પાર ન લહીએ.

જેણે દુનિયામાં મોમનને દુઃખ જ દીધું, પારકું જાણી પોતાનું
કીધું; ઈસાઈ મનમાં કીધો નહિં, તે રોકાશે સતરમી ઘાટી
માંડી; ત્યાં ફિરસ્તો અદલ બેઠો, તે બંદાનું અદલ કરશે અને
પુછશે જે તમે દુનિયામાં મોમનને બહુ દુઃખ જ દેતા.

મળેલાં માલ સાડ સાહેબનું શુકરાનુ નવ કરતા તે સાડ સતરમી
ઘાટીમાંહે રોકાઈ રહેતા.

ઘાટી ૧૮ મી.

(બેનનો માલ ખાનારને માટે ઘાટી.)

અઢારમી ઘાટી બહુ ઉંચી જાણે, સાત ગાઉમાંહે ચડાઈ પીછાણે.

જે કોઈ દુનિયામાંહે પોતાની બેનનો માલ જ ખાશે, તે ત્યાં
અઢારમી ઘાટીમાંહે રોકાઈ રહેશે, મોમન થઈને પોતાની બેનનો
માલ જ ખાશે, તે બંદાને નીતોનીત ઘાટીમાંહે ઉંચો ચડાવશે, તે
બંદા ત્યાં ચડતો આંધળો થાશે, ત્યાં ફિરસ્તો મેકાન બેઠો, તે માર
જ દેશે તે ઉપર ચડાવશે, જે કોઈ મોમન થઈને બેનનો માલ જ
ખાશે તે જીવ ત્યાં રોકાશે.

માહાદેવ સુધી મારજ ખાશે, એવું જાણી માલ બેનનો મ ખાજો.

ઘાટી ૧૯ મી.

(માત પિતાને દુઃખવનારને માટે ઘાટી.)

ઑગણીસમી ઘાટી જેવી ખંડાની ધાર,
જેવી ભાદરવે વીજ ચમકે અપાર.

ઐવી ઘાટી તો દાહેડી જાણે, ત્યાં ફિરસ્તો જખર પરમાણે;
તે નીતો નીત ઉઠી તેને ઉપર ચલાવે, ફરી તેને નીચો ચલાવે; જે
કોઈ દુનિયામાં મોમન હોવે, માત પિતાને દુઃખવતો રહેવે; જે કોઈ
માત પિતાના હકમાં નહિ રહેશે તેને ઑગણીસમી ઘાટીમાંહે
ઉતારે દેશે.

એવું જાણીને વીચારી ચાલો, માત પિતાને દુઃખજ મ આલો.

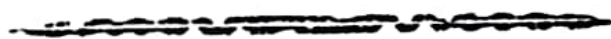
ઘાટી ૨૦ મી.

(દાન દેનારને ના પાડનાર માટે ઘાટી.)

વીસમી ઘાટી સરતોડની જાણે,
જેમ ત્રાજવા તોડાની કપાણ આંધી પરમાણે,

વીસમી ઘાટી જાહુ દાહેડી પીજાણે; ત્યાં ફિરસ્તો અદલ બેડો
જાણે; જેણે દુનિયામાંહે દાનજ કીધાં, તેને દાન દેતાં જેણે ના હા
કીધાં, તેને ત્યાં ઘણો દુઃખ થાશે, વીસમી ઘાટીમાંહે તે રોકાશે,

ઉંચા નહિ ચડશે લગાર અને વીસમી ઘાટીમાંહે ખાશે માર.

ઘાટી ૨૧મી.

(જીવ હલાલ કરનાર માટે ઘાટી.)

એકવીસમી ઘાટી દાહેલી જણે, તે મહા વીર પરમાણે.

જેમ આળા ચામડામાંહે તેલજ નહિ, તે ચામડા મુકો કહેવાશે
સહી, જે મોમન જીવ હલાલજ કરે, તેને એ ઘાટીમાંહે ઉતારે, મુકા
ચામડામાંહે વીરશે, નીતોનીત એવા હવાલજ થાશે.

મોમન ભાષ્યે જીવ મારવો નહિ, ને ક્યાં જીભ હલાવવી નહિ.

ઘાટી ૨૨મી.

(મોમન થઈ જીભ ઘણી હલાવનાર, સાડું નરમું
ખોલનાર માટે ઘાટી.)

આવીસમી ઘાટી તો એવી જણે, જેવો કુવાનો કીનારો.

તે તો મહા સખત દીસે, ત્યાં જીવનો કીનારા ઉપર ઉતારે
થશે, ત્યાં ફિરસ્તો રહેમતલા બેઠો, તે જીવને નીતો નીત કુવામાં
નાંખશે, જે જીવ દુનિયામાંહે મોમન કીલાવે, મોમન થઈને જીભ
ઘણી હલાવે, કેને સાડું નરમું ખોલતા લાજ ન આવે, પર પુકે
બેસીને નીંદા કરે, બીજને કરાવે, મન માંહે સાહેબની બીક ન
લાવે, ઉંડે કુવાને કીનારે ઉતારે પાવે; મોમનને એ કામ કરવા નહિ, એ
કામ કરશે તે જીવના તો એવા હાલ થશે. તેને મલાએક જાલી
બેઠો હશે.

નીતો નીત કુવામાંહે કુબકી દેવરાવશે,

મોમનને તો એ કામ ન જોઈએ.

ઘાટી ૨૩ મી.

(જ્ઞાન મુણી નહિ પાળનાર માટે ઘાટી.)

ત્રેવીસમી ઘાટી તો એવી જણે, જેવો મુકો લાકડો પીછાણે.

એ ઘાટી તો એવી કહીએ, મહા વસમી એ ઘાટી કહીએ;
ત્યાં ફિરરતો એખરાર રહે છે, જે મોમન થકને ગતમાંહે આવે, ગત
માંહે ગીનાન મુણીને પાળે નહિ.

તેને તો ત્યાં મુકે લાકડે બેસાડે ખરાખર કરી માર દેવરાવે.

ઘાટી ૨૪ મી.

(મોમન થઈ જોગી જતીને માનનાર માટે ઘાટી.)

ચોવીસમી ઘાટી મહા વસમી કહીએ,
જેમ નીરના કુંડ માંહે અવતારજ લઈએ.

નીરના કુંડ જેવી વાટજ કહીએ, ચાલતાં ચાલતાં કુંડમાંહેજ
રહીએ, ત્યાં ફિરરતો વિશ્વાસ રહે છે, તે ફિરરતો આગે જોગી હતો,
જોગ મારગે અતિ અંતા કરતો, તે કારણ એ ઘાટીમાં અવતારજ
ધરીએ. તે ફિરરતો એ હામજ રહે છે, તે માટે જે કોઈ મોમન
થકને દુનિયામાંહે જોગી જતીને માનશે. તે તો ચોવીસમી ઘાટી
માંહે શેકાઈ રહેશે, તેને ત્યાં નીરના કુંડમાંહે સવા પહોર મુધી
નીતો નીત હુઆવશે; મોમન થકને પોતાનો ધર્મ મેલી ચારે
ચરખડે જાશે,

જોગી જંગમી ઉપર ભાવજ રાખે, તેને ત્યાં એવા દુઃખજ થાશે.

ઘાટી રપમી.

(મોમન થઈ જોય જોવરાવનાર માટે ઘાટી.)

પચીસમી ઘાટી તો મહા દોહાડી જાણે, જેવી વાટ કાચ કેરી જાણે.

ત્યાં ફિરસ્તો કાકર રહે છે, આગળ તે આજ્ઞાણ હોતો; ટીપણાં જોઈને જવાબ દેતો, સર્વે માણસનું તો ટીપણામાં જુડો જોય જોતો તે કાસણ કાકર નામજ ધરેઆ તેને એ ઘાટી ઉપર રાખેઆ, તે માટે દુનિયા માંહે મોમન થઈને જોય જોવે, જોવરાવે, એ જીવને એ ઘાટીમાં રોકશે; ને ફિરસ્તો કાકર નીતોનીત કાચમાં ફેરાવી માર ઘણી દેવરાવશે; તે માટે જે મોમન થઈને ગીનાન શાસ્ત્ર મનમાં આંધો કરી જાણે, જોશ ઉપર પ્રીતી રાખે,

તે જીવ ઘણો દુઃખી થાશે, તે માટે ગીનાન આંધો કરી માનવો નહિ.

ઘાટી રકમી.

(મોમન થઈ જેર દઈ મારે સગર તલવારથી મારે તેને માટે ઘાટી.)

છવીસમી ઘાટી જેવી લોઢાની ભીંત જાણે.
તે ભીંતને રૂંદની ધાર પીછાણે.

તે ઘાટી એવી વસમી જાણે, સવા ગાઉ માંહે તે પીછાણે; ત્યાં ફિરસ્તો હુકમી બેઠો, તેને તો ત્યાં ઉતારો કહીએ; જે કેમ દુનિયામાંહે મોમન થઈને જેર દઈને કે તલવારથી મારે તે મોમન તે ઘાટીમાંહે રોકાઈ રહેશે, અતિ દુઃખ ત્યાં સેહશે.

એવું જાણી મ કરજે એવા કામ, નહિ તો એવો પામશે હામ.

ઘાટી ૨૭ મી.

(વાટપાડુ મોમનને માટે ઘાટી.)

સતાવીસમી ઘાટી ઘણી દાહુલી જાણે,
તે ઘાટી બહુ વીકર પીછાણે.

એ ઘાટી જેવો સેરડો કહીએ. એક કોરે રગત વહે છે, એક કોરે પિન્ત વહે છે, તે વચ્ચે તો સેરડો કહીએ. તે ઘાટીમાં ફિરસ્તો મકસદ રહે છે. દુનિયામાં મોમન થઈ જે વાટ પાડે, લોક લુટીને પોતે ખાશે, તે જીવને ત્યાં ઉતારે દેશે. તેને તો ફિરસ્તો નીતો નીત રગત પિન્ત પીયરાવશે, એવા હવાલ થાશે અને આગળ પણ ઘણા દુઃખી થાશે. મોમનને એવું કામ કરવું ન જોઈએ,

જે જે ભવમાં લાજ ગમાવીએ અને ગુરને લજવીએ,
એથી તો ન જન્મીયા તે ભલારે ભાઈ.

ઘાટી ૨૮ મી.

(કોઈને દુઃખાવનાર માટે ઘાટી.)

અઠાવીસમી ઘાટી જેમ પાણી કહીએ, એ વારે જેમ પાણી વહેતા જાય.

ત્યાં ફિરસ્તો સકર રહેવે. તે ફિરસ્તો બહુ કાળો કહીએ. જે મોમન થઈને કેને દુભાવે, તે નીતો નીત ત્યાં દુઃખ સેદશે. તે પાપે કરીને ત્યાં રોકાશે.

પાણી વહેતામાંહે સવા પહોર દુખાવશે,
એવું જાણીને એવું કામ કરવું નહિ.

ઘાટી ૨૯ મી.

(દીકરીને મારનાર તથા ખોટી આળ ચડાવનાર માટે ઘાટી)

આગણત્રીસમી ઘાટી દાહેલી જાણે, નીતોનીત ત્યાં બરફ વરસે છે.

હેમાળા જેવી તે ઘાટી જાણે. ત્યાં ફિરસ્તો ગગીઆત બેઠો, તે ફિરસ્તો ઘણો કઠણ જાણે. જે કોઈ મોમન થઈ દીકરીને મારે, દીકરી ઉપર આળ ચડાવે, તે ત્યાં રોકાઈ રહેશે. બરફમાં નીતોનીત યાદે મરે. નીત સયા પહોર બરફમાં રાખશે.

તે ફિરસ્તાને મોઢેર નહી આવશે;
તે માટે મોમનભાઈ એ કામ કરતું નહી.

ઘાટી ૩૦ મી.

(મુખી થકને ક્રિયા નહિ પાળનાર માટે ઘાટી.)

ત્રીસમી ઘાટી મેરૂ પર્વત હેઠે જાણે, પથ્થર કેરી તે ઘાટી કહીએ.

તે પથ્થરની દ્વાર તલવાર જેવી જાણે, માથે બેસતે વઢાઈ જાવે; ત્યાં ફિરસ્તો જગીઆત બેઠો, તે મહા બળવંત કહીએ; દુનિયામાં જે મોમન કહીએ, મુખી થકને જીમલામાં બેશે, મનમાં કાંઈ શક લાવે, સાહેબના માલની ખીક નહિ રાખે, દુગ્ધા વખત ઘણું ખાને ન જાવે, ને મનમાં જાણે જે અમે છુટા, તે માટે એ મુખીને તે ઘાટીમાંહે ઉતારે દેશે; પથ્થરની દ્વાર ઉપર બેસાડશે, ત્યાં મુખીના હાથ ખાંચશે, નીલાડ ઉપર ટીકા કરે દેશે, એવા હવાલ ત્યાં મુખીના થશે; મહાદન સુધી ત્યાં હેરાન થશે. મુણો મોમનો જે મુખી થકને શાહનો માલ ખાશે અને ખાનામાં આવી દુગ્ધા વખત નહી કરે, તે મુખીના એવા હવાલ થશે.

એ મુનીવર ભાઈ ચેતીને ચાલજો, એવો માનખો નહી આવે વારે વાર.

ઘાટી ૩૧ મી.

(સુતકની પરહેજ નાં રાખનાર તથા પર પુરૂષ સાથે પ્રીત રાખનાર સ્ત્રી માટે ઘાટી)

એકત્રીસમી ઘાટી દાહેલી કહીએ. જેવી કાસની ઘરેડી ફરતી જાયે.

તેવી ઘાટી ફરતી રહેવે, જેવી ચરખી કહીએ, તે મહા વસમી કહીએ. ત્યાં ફિરતો જોગણી રહેવે, તે નો ચાસઠ જોગણીનો સરદાર કહીએ, જે સ્ત્રી મોમનની કહીએ તે નાચા ઘોયાની જે ચતુરાઈ નહીં રાખશે સુતક પાંચ દારાનું કહીએ, તે સુતકની પરહેજ નહીં રાખે અને પોતાનો પુરૂષ મેલીને બીજા સાથે પ્રીત બાંધશે, તે સ્ત્રીને એકત્રીસમી ઘાટીમાંહે રોકી રાખશે. તેને નીતોનીત ચરખીએ ફેરાવી સવા પહોર સુધી માર દશેઃ એવા હવાલ મહાદન સુધી થશે. તે માટે સ્ત્રીને સુતકની પરહેજ રાખવી, તથા પર પુરૂષને બંધવ કરી જણે, જે સ્ત્રી એ ક્રિયા નહીં પાળશે.

તેના નો એવા હવાલ થાશે, ઘણી દુખ્યારી થાશે.

ઘાટી ૩૨ મી.

(કાચે મારે બાળક પાડનાર માટે ઘાટી.)

બત્રીસમી ઘાટી મહા વસમી જણે, સ્ત્રીકેરો ગર્ભવાસ પીઝાણા.

ગર્ભવાસનાં દુઃખ જેવી તે ઘાટી દાહેલી જણે. ત્યાં ફિરતો હલકા બેઠો. જે મોમન થકને કેને બાળક પેદમાંથી કાચે મારે પાડે, તે એ ઘાટીમાંહે રોકાઈ રહેશે. તે સવા પહોર સુધી બાળકની જેમ ગર્ભવાસનું દુઃખ એ ઘાટીમાંહે ભોગવે.

જે કોઈ માણસ મોમન થકને એવા કામ કરશે, તે ત્યાં એવા દુઃખ પામશે.

ઘાટી ૩૩ મી.

(જમાતનો મોટો માણસ થઈ ગરીબને દુલવનાર માટે ઘાટી.)

તેત્રીસમી ઘાટી મહા રૂડી દેખાયે, જેમ બજારમાંહે દુકાનું વખાર અપાર ફહીએ.

આદમ જાત ત્યાં કોઇ નવ લઇએ, માલમાંહે ઘર ભરીયા જાણે, ઉજડ ગામ તે ઘાટી પરમાણે ત્યાં ફિરસ્તો સારી સફી ફહીએ; દુનિયામાંહે જે ગરદેરો ફહેવાય અને વારસ થઇને ગતમાંહે મોટો થઇને ખેડો મોટો ફહેવાય; ખસાત હાજર જેમાની પહેરે, ગત માંહે આવીને કુશુધિ રાખીને ગરીબને મારે હાજર ઇમામનું ફરમાન નહી માને. તે ગરદેરને તો એ ઘાટીમાંહે વાસો દેશે. તે માલ સરવે જોશે, પણ ફિરસ્તો માંહેથી ખાવા નહી દેશે, ત્યારે તે બંદો ભુખે મરતો પુકાર કરશે; તેને ફિરસ્તો દીઆણી બાજરે લઇને ભુખે મારશે. તે બંદો ત્યાં તોભા તોભા કરશે, હાથથી ગમ વખત તે ફરી હાથ નહી આવે, તે માટે વારસ થઇને હાજર જેમાનું ફરમાન નહી માને, હુકે નહી ચાલે અને માણસ ઉપરે જુલમ કરશે, તે એ જબ્યામાંહે રહેશે, તે માટે દયા રાખીએ.

કેને ગરીબ ગુરખાને દુવીએ નહી, નહીતો એ ઘાટીમાંહે રોકાઇ રહેશે.

ઘાટી ૩૪ મી.

(નીચાજ પી કાંકણ બંધાવી તેની લાજ નાંહ જાળવનાર માટે ઘાટી.)

ચોતરીસમી ઘાટી જેવી ભાદરવા કેરી રાત જાણે, જેવા વાદળા ભરેઆ આવે પરમાણે.

કાળા ઉજળા વાદળા થાવે; ત્યાં ફિરસ્તો મગર રહે છે; જે કોઈ મોમન દુનિયામાંહે નીચાજ પીશે, કાકળુ અંધાવશે; ફરી તે ધરમ નીચમની કાંકળુની લાજ નહિ રાખે; વધતો બોલે, પાપ ધરમની સુરતા નહિ રાખે; તે અંદા રાત દિવસ અંધારામાંહે રહેશે; મોમન થઈને ધરમ કરમની ઓળખાણુ નહી રાખે.

તે જીવ એ ઘાટીમાંહે રહેશે, ને અંધારામાંહે રહેશે.

ઘાટી ઉપમી.

(મારગ છોડી ઉમારગે ચાલનાર માટે ઘાટી.)

પાંત્રીસમી ઘાટી જેમ વારાની ધાર જેવી જાણે, એવી ઘાટી દાહેલી પીજાણે.

ત્યાં ફિરસ્તો વીમર બેઠો; તે ફિરસ્તો મહા વસમુ કહીએ; દુનિયામાંહે જે મોમન કહીએ; તે મારગ છોડી ઉમારગ ચાલે, તે ત્યાં રોકાઈ રહેશે; તેને ફિરસ્તો નીતોનીત સવા પહોર યુધી દુઃખ દેશે; એ વારાની ધાર ઉપર પંથ કરાવશે; તે જે ચાલતા ખાજ માંહે પડે તો સાપ તથા વીંછી કરડે અને સત વગર વારાની ધાર ઉપર ચડાએ પણ નહિ; તે માટે જે મોમન સતપંથી થઈને સતપંથ મેલી ખીજ પથમાંહે ચાલે.

તેના એવા હુવાલ થશે, તે માટે ચેતી ચાલે એ વીરાભાઈ.

ઘાટી ઉડ મો.

(સતપંથી થઈ ગત ગંગામાં નહિ આવનાર માટે ઘાટી.)

જત્રીસમી ઘાટી તો અગનની જાણે,
અગનની જાળ આકાશથી આવે.

તે સહી પરમાણુ. એવી ઘાટી દ્વાએલી પીઝાણા; ત્યાં ફિસ્તો
જેતી રહેવે, બહુ જોમ તે ફિસ્તાને કેવે; ઘડીએ ઘડીએ લઈને
અગનમાંહે ગાળે, તે ફિસ્તાને મહેર નહી આવે; જે કોઈ સતપંથી
મોમન કીલાવે; ગત ગંગામાંહે કંઈએ નહી આવે; તે તો એ ઘાટી
માંહે રોઝાશે; તેને નીતોનીત અગનમાંહે આરે, મોમન થઈને ધરમ
થાનકે નહી આવે, ગત ગંગાના દર્શન નહી કરે.

તે ત્યાં એવા દુઃખ પામશે, તે માટે વીરા ભાઈ તમે ચેતીને ચાલો.

ઘાટી ૩૭ મી.

(જીવ હીંસા કરનાર માટે ઘાટી.)

સાડત્રીસમી ઘાટી તો એવી જાણો, રાતી લોહી જેવી પીઝાણો.

તે સાડા ત્રણ ગાઉમાંહે વહેતી નદી પીઝાણો; ત્યાં ફિસ્તો
ખુધી બેઠો, તે ગુનેહગાર જીવને રંગની નદીમાંહે કુખાવતાં મહેર
નહી આવે; તે માટે જે કોઈ મોમન દુનિયા માંહે જીવહીંસા કરશે.

તે ત્યાં એવા દુઃખ પામશે, ભાઈ તેણે કરીને ચેતીને ચાલો.

ઘાટી ૩૮ મી.

(દશેાંદ દેતાં મન વીમાસનાર તથા દશેાંદ પુરી નહી
દેનાર માટે ઘાટી.)

આડત્રીસમી ઘાટી તો મહા વસમી સાર,
જેમ દરિયા જળ ભરેઆ અપાર.

તે દરિયામાંહે જળ જાણો; તે જળમાંહે જે કોઈ ચડીયા: પાણી
અન્ન વિના તે ભુખે મુખ્યા; ત્યાં ફિસ્તો મુખે મુખાણી રહેવે; જે

કોઈ મોમન દુનિયામાંહે દશેાંદી થાએ, તે દશેાંદ દેતાં મન વીણાએ; પુરી દશેાંદ જે નહી દશે, તેને એ જાજમાંહે ચડાવશે, તે જાજને આસમાનમાંહે લઈ જાય. પાછો આવીને હેઠે પછાડે ને અતી ઘણા દુઃખ દેવે; તે માટે જે કોઈ મોમન દશેાંદ પુરી નહી દશે, તે અંદાના એવા હવાસ થશે; એવું જાણી તમે દશેાંદ મ ભાંગજો, આ દુનિયા તો ચાર દિનનો રંગ છે, દુનિયાની માયા મીઠી કરીને આમરતનો હક ભાંગશેા માં.

જે રાહા પીરે પોતાને ખતાવી છે, તે માંહે હુશીયાર રહેજો.

ઘાટી ૩૬ મી.

(હાજર જેમાને ઓછું કરી જાણનાર માટે ઘાટી.)

ઓગણ્યાલીસમી ઘાટી તો એવી જાણે,
મહા વસમી તે ઘાટી પીજાણે.

જેવો અગતો કુંડ અગનનો કહીએ, મારગે મારગે અગતો દેખીએ, ત્યાં ફિરસ્તો કલેહર રહેવે, મહા ભુગે તે ફિરસ્તો કહીએ. જે દુનિયામાંહે મોમન થઈને હાજર જેમું તખત સાહેમી તેને ઓછું કરી જાણશે. તે એ ઘાટીમાંહે નીતોનીત અગતો અગતો રહેવે. જે મોમન સાહેબ હાજર જેમાને માણસ કરી જાણશે, તે અંદા ત્યાં એવા દુઃખ પામશે. એ ભાઈ તમે હાજર જેમાને કાંઈ પણ ઓછો કરી માનશેા નહી.

જે જીવ ઓછો કરી જાણશે, તેને એવા દુઃખ થાશે.

ઘાટી ૪૦ મી.

(નુર વખત ગુમાવનાર માટે ઘાટી.)

ચાલીસમી ઘાટી નાગફેણની જાણે; જેવા નાગ સંસારમાંહે કહીએ.

તેવી ઘાટી એજ જાણે, ત્યાં ફિરસ્તો ગાલભ રહેવે. ગાલભ ફિરસ્તો બેળવંત બહુ કહીએ; જે કોઈ મોમન દુનિયામાંહે નુર વખત ગુમાવશે, નુરને યાણે જગશે નહી, નચીતો થકને મુક રહેશે, તેનું જીવતર ફેકટ કહીએ.

તે જીવને ત્યાં સરપ દુઃખજ દેશે; તેણે કરીને વખત વેળા ન ચુકીએ ભાઈ.

ઘાટી ૪૧ મી.

(જીવનો તથા હાડનો વેપાર કરનાર મોમન માટે ઘાટી.)

એકતાલીસમી ઘાટી તો અતી દાહેલી જાણે, ચુનાના ખુરા જેવી પીંચાણે.

જેમ રાત દીન ખુરા પાકે સહી, તેવી ઘાટી દાહેલી કહીએ સહી, ત્યાં ફિરસ્તો નકરો રહેવે, તેને નાક નહીરે ભાઈ. તેનું નામ તો નકરો કહીએ, તે ફિરસ્તો મહા દાહેલો કહીએ, તે ફિરસ્તાને દયા નહી આપે; જે કોઈ દુનિયામાંહે મોમન કહેવાય, જીવનો લોહીનો વકરો કરે, તેને તો નીતોનીત ચુનાના ખુરામાંહે આળશે; તે અંદા ત્યાં તોભા તોભા કરશે, તેણે કરીને વીરાભાઈ ચેતીને ચાલો.

હાડ વકરો કરશે માં, નહી તો તમે ત્યાં એવા દુઃખ પામશે સહી.

ઘાટી ૪૨ મી.

(નાડ વશ નહી રાખનાર માટે ઘાટી.)

ઘેતાલીસમી ઘાટી એવી વસમી જાણે,
મહા દાહુડી એ ઘાટી પરમાણે.

ત્યાં ફિરસ્તો મુખ રહે છે. તે ફિરસ્તો એક આંખે કાણે છે,
તે માટે જે કોઈ મોમન દુનયામાહે પોતાની નાડ વશ નહિ રાખે તે
એ ઘાટીમાંહે રહેશે. તે ઘાટી લોઢાની કહીએ. તે સાહેબના ફર-
માને કરીને રોજ જગતા જેવી તપશે, તે ઉપર અંદાને નીતો નીત
ચલાવશે,

તે માટે પોતાની નાડ વશ રાખેરે ભાઈ.

ઘાટી ૪૩ મી.

(પારકો હક ભાંગનાર માટે ઘાટી.)

તેતાલીસમી ઘાટી ઘણી દાહુડી જાણે;
જેમ કુંભારના ઘરની નીઆઈ પીછાણે.

આધારે જેમ લાગતી આવે જાણે, એવી ઘાટી દાહુડી પીછાણે.
ત્યાં ફિરસ્તો ઇસલ રહેવે, તે ફિરસ્તો બહુ કાંગ જાણે. જેને વળગે
તેને ન મેલે; મોમન થઈને પારકો માલ લુટે, જેની પાસેથી લીએ
તેને પાકો નહી આપે, મનમાંહે ભ્રાંત બહુ રાખે, તે માટે જે પારકો
હક ભાંગે તે અંદાને તો ત્યાં ઉતારે દેશે.

તેને નીતોનીત તે નીભાડામાં આગશે,
તેણે કરી વીરાભાઈ ચેતીને ચાલો.

ઘાટી ૪૪ મી.

(અવતાર પાત્રનો હક નહીં આપનાર માટે ઘાટી.)

ચુમાલીસમી ઘાટી ઘણી વસમી જાણે,
આસમાન નજીક તે ઘાટી પીઝાણે.

તે ઘાટીમાંહે પાણી નહીં. ત્યાં તો ચોકી ખુદાએકી રહેવે, જે
મોમન દુનિયામાં હાઝર ઈમામને દેખીને એ સાહેબ અવતાર પાત્રનો
હક નહીં આપશે, તે મોમન એ ઘાટીમાંહે રહેશે; તે ત્યાં તરસ્યો
ભુખ્યો બહુ દુઃખ સેહશે.

તે માટે વીચારીને ચેતી ચાલે, નાહ તો એવા દુઃખ પામશે.

ઘાટી ૪૫ મી.

(પાણીની પુજા કરનાર મોમન માટે ઘાટી.)

પીસતાલીસમી ઘાટી વેતરણી નદી જેવી કહીએ
તે નદીમાંથી કોઈ નીકળી આવે નહીં.
ત્યાં ફિરસ્તો પરકારી રહેવે.

જે મોમન દુનિયામાં પાણીની પુજા કરશે,
તેને ફિરસ્તો નીતોનીત એ નદીમાં ડુબાવશે.

ઘાટી ૪૬મી.

(નાગને માનનાર મોમન માટે ઘાટી.)

છેતાલીસમી ઘાટી એ જાણે, વેતરણી નદીના પડખામાં પીઝાણે.

જેમ ખેરના લાકડાનું જંગલ કહીએ; ત્યાં ફિરસ્તો નાગકેસર
રહે છે; જે મોમન દુનિયામાંહે નાગને માનશે, નાગની પુજા કરશે,

તેને એ ઘાટીમાંહે ઉતારે દેશે, તે બંદાને નાગ દીઆણી દુઃખ દેશે.
તેણે કરી વીરાભાઈ ચેતી ચાલો, નહી તો એવા દુઃખ પામશે.

ઘાટી ૪૭ મી.

(પારકો હરામ માલ ખાનાર માટે ઘાટી.)

સડાલીસમી ઘાટી બહુ વસમી જાણો, જેવો કાઠ સુરેલ પીછાણો.

જે મોમન દુનિયામાંહે કેનો હરામ માલ ખાશે, નાતનો કે
પરનાતનો ખાશે, તેને ત્યાં ઉતારે દેશે; તે જેવો સુરેલ કાઠનું લાકડું
તેવા બંદાના હવાલ થાશે; તે માટે વીચારી ચાલજો.

પારકો માલ કોઈ મ વાવરજો, આગલ તો એવા દુઃખ છે ભાઈ.

ઘાટી ૪૮ મી.

(કોઈની બહેન દીકરી વરાવવામાં લાંચ ખાનાર મોમન
માટે ઘાટી.)

ઉડાલીસમી ઘાટી તો બહુ વસમી જાણો;
જેમ પાણી વહે છે સુવર પરમાણો.

તે પાણી માંહે સુવર જેવા જાનવર રહે છે; બીજા જીવ તેનો
અત નહી પાર; તે જીવનાં મોઢાં જેવા સુવર જાણો; ત્યાં ફિરસ્તો
કાળ કમની રહેવે; તે ફિરસ્તો જીવને સવા પહોર સુધી પાણીમાં
બોંડશે; તેને સુવર અતી દુઃખ દેશે; તે માટે જે મોમન પારકી
દીકરી તથા બહેનનો વીચા કરશે, તે માંહે પોતે લાંચ ખાઈને દુઃખ
માંહે નાંખશે, તે ત્યાં અતી દુઃખ પામશે.

તેને ફિરસ્તો સવા પોર નીત પાણીમાંહે કુખાવશે તે માટે
વીચારી ચેતી ચાલો.

ઘાટી ૪૬ મી.

(નુર વખતમાં ગાફલ રહેનાર માટે ઘાટી.)

ઓગણપચાસમી ઘાટી વસમી જાણે, તે પહેલા આસમાનમાંહે જાણે.

ત્યાં ફિરસ્તો ફરમાની રહેવે, ત્યાં સુરજની ગરમી ખડુ લાગે.
તે માટે ગુરુનું વચન છે જે ખરૂં ઘડી નુરની છે, તે જે મામન
પાળશે નહીં,

તે જીવ એ ઘાટીમાં રોકાશે, તે માટે વીચારી ચેતીને ચાલે.

ઘાટી ૫૦ મી.

(મુરશીદની શિખામણ નહીં માનનાર માટે ઘાટી.)

પચાસમી ઘાટી મહા વીકટ જાણે, ણીજે આસમાને તે પીંજાણે.

ત્યાં ચંદ્રમા છે, તેને જમણે પડખે અંધકાર છે; ત્યાં ફિરસ્તો
ચંદ્રફરા છે; દુનિયામાંહે જે સતગુર છે, તે હાજર ઈમામની શના-
ખતની શીખામણ પોતાના મુરીદને દીએ છે, તે શીખામણ જે
મુરીદ લેતા નથી,

તે ત્યાં અંધકારમાંહે રોકાશે, માટે ચેતી ચાલે ભાઈ

ઘાટી ૫૧ મી.

(પીર થઈને રાહ નહિ દેખાડનાર માટે ઘાટી.)

એકાવનમી ઘાટી તો ત્રીજે આસમાને જાણે,

જ્યાંથી કુતરસ મલાએક પાછા વળ્યા છે.

દુનિયા પ્રકાશી બેઠા પણ આગળ નહીં પોતા, માટે ખુઝરગ
થય પીર થઈને રાહ નહીં દેખાડે તેને એ હામે બેસાડશે.

જ્યાંથી મલાએક હાલા વળ્યા તે હામ ખાલી છે તે પીરને ત્યાં
બેસાડશે.

ઘાટી પર મી.

(હકીકતી મોમન મારે ઘાટી.)

બાવનમી ઘાટી એ વીરભાઈ તે થોથે આસમાને છે,
જ્યાં મારગ ચાર છે.

પહેલો મારગ તો પેકુંકનું જાણે, બીજો મારગ તો દોજકનું
જાણે, ત્રીજો મારગ તો દુનિયાનું જાણે, ચોથો મારગ તો હુરંતો
જાણે. ત્યાં હુરંતો રમજમ કરતી આવે, નુરના કંથોલા સાથે લાવે,
બાવનમી ઘાટી એવી સહેલી છે; જે મોમન સત ધરમને ખમેચ્છા
કરશે, મંથતો નહીં બોલશે. તેને ત્યાં બેસાડશે, ત્યાં ફિરસ્તો જબર-
ધલ બેડો છે તે મોમનને નીચામત આલશે, એવા સુખ ઘણાં દેશે,
ભણે પીર સદરદીન દુનિયામાંહે જે એવી કીયા પાળશે,

એ મોમન ભાઈ એવા થકને ચાલશે, તો ગત જુમલાની જોડે થકને
અમરાપુરી પાળશે.

